

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಡಿಸೆಂಬರ್ 2016, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 2, ಸಂಚಿಕೆ 8, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 Dec 2016, Bengaluru, Vol. 2, No.8, Pages-4, KARKAN24585/10/12 Editor: G.T. Govindappa.

ಚಂದ: ವಾರ್ಷಿಕ ರೂ. 30, ಆಜೀವ : ರೂ. 500.

Subscription : Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್,

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ವಸ್ತಿಕಾ ವಿಯಾ ಮದ್ಧವಾನಿ ಪಮುಂಚತಿ
ಏವಂ ರಾಗಂಚ ದೋಸಂಚ ವಿಪ್ಪಮುಂಚೇತ ಭಿಕ್ಷವೋ

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿಯು ಒಣಗಿದ ಹೂಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವಂತೆ ಭಿಕ್ಷುಗಳೇ ನೀವು
ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು.

ಧಮ್ಮ ಪದ - 377 ಭಿಕ್ಷುವಗೋ

ನಿಜವಾದ ಧಮ್ಮ ಯಾವುದು?

(1998ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಾಚಾರ್ಯರಾದ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಸಿಕ್‌ನ ರಮಾಬಾಯಿ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ 3 ದಿನದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರವಚನಗಳ ಮೊದಲ ದಿನದ ಮೊದಲ ಭಾಗ. ಡಿಸೆಂಬರ್ 2015 ರ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾ ಪತ್ರದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ನಾಸಿಕ್‌ನ ಧಮ್ಮ ಭೂಮಿಯ ಪ್ರೀತಿಯ ನಾಗರಿಕರೇ,

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾಸಿಕ್‌ನ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಭಾರತದ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜನರು ಹತ್ತಿರದ ಮತ್ತು ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಗೋದಾವರಿ ನದಿಯ ದಡದ ಮೇಲೆ ಪೈಥಾನ್ ಪ್ರದೇಶದ ವರೆಗೆ ನೂರಾರು ಮೈಲಿಗಳ ದೂರ, ಸುಮಾರು 1800 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಲವಾರು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಧುಗಳು, ಸಂತರು ಬಹಳ ಆಳವಾದ ಬಗೆಬಗೆಯ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಕೆಲವರು ಯಾಗ, ಕೆಲವರು ಅಗ್ನಿ ಹೋಮ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆನಂತರ, ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಯು ಉದಯವಾಗಿ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹರಡಿತು. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಈಗಲೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಪಶ್ಯನದ ಆಳವಾದ ಧ್ಯಾನ ಯುಗವು ಉದಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅದನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಒಲವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬೈ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವ ವಿಪಶ್ಯನ ಶೂನ್ಯಗಾರ (ಗ್ಲೋಬಲ್ ವಿಪಶ್ಯನ ಪಗೋಡ) ಕ್ಯಾಗಿ ಅಸ್ತಿಭಾರ ಶಿಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಲಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಅತಿಥಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು, “ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಏಕೆ ಆರಿಸಿದಿರಿ? ಯಾವುದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದು ತಂದಿತು? ಭಾರತದ ಬೇರೆಯೋ ಏಕಾಗಲಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನಿಜವೇನೆಂದರೆ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಾನು ಆರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪವಿತ್ರ ಭೂಮಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿತು !

ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮದ ಕಡೆ ಒಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಧರ್ಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದರ ತಿರುಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಕೇವಲ ಮಾತುಕತೆಯ ಅಥವಾ ಕೇವಲ

ಭೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಾವು ಬಯಸಿದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಬರೀ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದ ಮತ್ತು ಊಹಾಪೋಹದ ವಿಷಯವಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸತ್ವವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಾವು ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಕ್ಕನುಸಾರ ಏಕೆ ಜೀವಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯೋಣ. ಈ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸೋಣ.

ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಏನು? ಕಳೆದ 1500 ರಿಂದ 2000 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಭಾರತವು ‘ಧರ್ಮ’ ಪದದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಅದರ ನಿಯಮಗಳಿಗನುಸಾರ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲ? ಇನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳನ್ನು, ಊರುಗೋಲುಗಳೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಸೇರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ವಿಷಯವು ಇನ್ನೂ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದಿತು. ವಿವಿಧ ಸಮುದಾಯದವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ, ಜೈನ ಧರ್ಮ, ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು.

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಊರುಗೋಲಿನ ಆಧಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಈ ಪಂಥೀಯ ಶಬ್ದಗಳು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಜೋಡಿಸಿದ ಊರುಗೋಲುಗಳಾದವು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಊರುಗೋಲುಗಳು ಬರುತ್ತವೋ, ಅವುಗಳೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತವೆ. ಧರ್ಮವು ನೇಪಥ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತದೆ, ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಿದ್ದೂ ಅದೇ.

ಪುರಾತನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ‘ಧಾರೇಶೀ’ ತಿ ಧಮ್ಮಂ’ - ಅಂದರೆ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು, ಬದುಕಿದ್ದು. ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಉದಯವಾಗುವುದೋ ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಯಾವ ಸ್ವಂತ ಸ್ವಭಾವ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದೋ ಅದೇ ಅದರ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅಂದಿನ ದಿನಗಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ರಿತ್, ಅಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಬೆಂಕಿಯ ಸ್ವಭಾವ ಅಥವಾ ಗುಣ ಉರಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಯಾರು ಬರುವರೋ ಅವರನ್ನು ಸುಡುವುದು. ಇದರಂತೆ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಸ್ವಭಾವ ಅಥವಾ ಗುಣ ತಂಪಾಗಿರುವುದು

ಮತ್ತು ಯಾರು ಅದರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವರೋ ಅವರನ್ನು ತಂಪಾಗಿಸುವುದು.

ಧರ್ಮವು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ

ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ ರೋಗ, ಮುದಿತನ, ಮರಣಗಳಿಗೊಳಗಾಗುವುದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಬೇರೆ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವು ಧರ್ಮ ಎಂದಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸೋಣ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, ಕೋಪ, ದ್ವೇಷ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು, ಅಹಂಕಾರ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೋ ವಿಕಾರವು ಬಂದಿದೆ. ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಬರಬಹುದಾದ ಈ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವ, ಅಂದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ನಿಯಮ, ಧರ್ಮ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಹಾಪರಿಶೋಧಕರಾದ ಋಷಿಗಳು, ಸಂತರು, ಗುರುಗಳು, ಅರಹಂತರು, ಬುದ್ಧರು, ಧರ್ಮ ಅಥವಾ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದೀರ್ಘ ಕಾಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದರು.

ಕೋಪ, ಮತ್ತರ ಅಥವಾ ಅಹಂಕಾರ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ವಿಕಾರ ಬಂದಾಗ ಒಳಗಡೆ ಅತಿಯಾದ ಬಿಸಿ ಮತ್ತು ತಳಮಳ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಅದರ ಸ್ವಭಾವ. ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೊಳಗೆ ಕೋಪ ಬಂದರೆ, ಆಗ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗ, ತಳಮಳ, ಅನಿವಾರ್ಯ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಾರಿಯೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಲಿನತೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಳಮಳದ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು *ಸಹಜತ್*, ಅಂದರೆ ಜೊತೆಗೆ, ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿತ್ತು; ಈ ದುಃಖ, ಪ್ರತಿಭಾರಿಯೂ ತನ್ನದೇ ಪರಿಣಾಮದ ಜೊತೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರಿಯೋಣ. ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಪಾತ್ರೆಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಹೊರಗಣ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಬಿಸಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅದು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ. ಅದರ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೇ ಬಂದರೂ ಬಿಸಿಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟರೆ ಅದು ಹೊರಗಣ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತಣ್ಣಗೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಬದಲಾಗದೇ ಇರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಕಿಯ ತರಹವೇ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡಾಗ ತಳಮಳದ ಮತ್ತು ಬಿಸಿಯ ತರಂಗಗಳನ್ನು ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮೊದಲು ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಲ್ಲರೂ ತಳಮಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವವು ಈ ರೀತಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನಿಂದ ಯಾವಾಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾನೋ ಆಗ ಬಿಸಿಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮತ್ತರ, ಕೋಪ, ಅಹಂಕಾರ ಮುಂತಾದ ಯಾವುದೇ ಮಲಿನತೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಸುಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಗಹನವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು, ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಋಷಿಗಳು ಅರಿತಿದ್ದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಉರಿಯುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ, ಬಿಸಿ ಮತ್ತು ತಳಮಳವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಪರಿವರ್ತನೀಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಅರಿಯದೆ, ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಯುಕ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಯಾರೇ ಆದರೂ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸುಡುವ ತಳಮಳವನ್ನು ಉತ್ತಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯು ಸುಡುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿನಲ್ಲಿ ಕೈಯಿಡುತ್ತಾನೆ. ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಪುನಃ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲಿಡುತ್ತಾನೆ. ಸುಟ್ಟಾಗ ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಇದು ಬೆಂಕಿ, ಸುಡುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಟ್ಟಲೇಬಾರದು ಎಂದು ಕೊನೆಗೆ ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಇದನ್ನು ಮಗುವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ? ನಾವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸುಡುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನೂ ಇತರರನ್ನೂ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಅಜ್ಞಾನ! ಕೋಪ, ಮತ್ತರ, ದ್ವೇಷ, ಅಹಂಕಾರ ಅಥವಾ ಆ ರೀತಿಯ ವಿಕಾರವು ಉದಯವಾದಾಗ ಅದು ಒಳಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭದ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸಿ ತೊಡಗುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ನನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಾನು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಇದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಆಗಿರಬಹುದು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ನೀವು ಬಯಸಿದ ಗುರಿಮುಟ್ಟುವುದನ್ನು ತಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ನೀವು ಸ್ವತಃ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದೂ ಸತ್ಯ. ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ತಾಪವನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಬರೀ ಹೊರಗಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಬಿಸಿಯಾಗಿರುವ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಣ್ಣಗಿರುವ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಅದರ ಸ್ವಭಾವವು ತಣ್ಣಗಿರುವುದರಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ತಣ್ಣನೆಯ, ತಂಪಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಶಾಂತವಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಗುಣಗಳು ಮೈತ್ರಿ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುವ ಮುದಿತ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ತನಗೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಇತರರಿಗೂ ತಂಪಾದ ಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ತನ್ನೊಳಗೆ ಗಮನಿಸುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಅಥವಾ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಪುರಾತನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಪಶ್ಯನವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಗಡೆಯ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಗಮನಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಬರುವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸಿನ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಎಂದರೆ, ಊರುಗೋಲಿಲ್ಲದ ಶುದ್ಧ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ದಿನವೇ ನಾವು ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಬಲ್ಲೆವು.

ಯಾವಾಗ ನಾನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೋ, ವಿದಿಯಿಲ್ಲದೆ ಅದು ತಳಮಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿಯೇ ತೀರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಪುಟ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಗಮನಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷೀಭಾವದಿಂದ ಗಮನಿಸುವುದನ್ನೂ ಸಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ, ಮೊದಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೊರಗಡೆ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆ ಅಥವಾ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತು ಆ ಘಟನೆಗಳೇ ತನ್ನ ಕೋಪ, ಮತ್ತರ, ದ್ವೇಷ ಮುಂತಾದವಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕವಾದಂತೆ, ಆತನು ಹೊರಗಣ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಪ ಬಂದಾಗ ತನ್ನೊಳಗೆ ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆ ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆತನು ತಳಮಳ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕುಲತೆಯಿಂದ ಸುಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನೊಳಗೆ ಗಮನಿಸುವುದನ್ನು ಅವನು ಮುಂದುವರಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಈ ಮೂಲಭೂತ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವನ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆ ಬದಲಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ಆಳವಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ವಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಆತನು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಕರುಣೆ, ಮೈತ್ರಿ, ಮುದಿತ ಮುಂತಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುವುದೇ ಧರ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಧಾರ್ಮಿಕತೆ ಧರ್ಮ, ಧರ್ಮದ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಜೀವಿಸುವುದೇ

ಧರ್ಮ. ಅನುಭವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಾಗಲೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ನಿಜವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂಕಿಯ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಗ ಸುಡಲ್ಪಡುವುದೂ, ಮಂಜುಗಡ್ಡೆಯ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಗ ತಣ್ಣಗಿರುವುದೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನಿಯಮವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನು ಯಾರೂ ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರಿತ್, ವಿನಾಯಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನಿಯಮ; ವಿವಿಧ ಪಂಥ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಅದು ವೆತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರು ಹಿಂದುಗಳಾಗಿರಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿರಲಿ.

ಧರ್ಮದ ಈ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ದಿನ ಮಾನವನ ವಿಕಾಸದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಲ ಹಠಾತ್ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಈ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆತರೆ ಮತ್ತು ಹೊರಗಣ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡುವುದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ, ಸ್ವ-ವಿಕಾಸದ ಕೆಲಸ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಧರ್ಮದಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ವಿವಿಧ ಪಂಗಡಗಳು ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಮತಾಚರಣೆಗಳನ್ನು, ಬಟ್ಟೆ ತೊಡುವ ರೀತಿ, ಜೀವನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಅವರ ಜೀವನಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟು ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಧರ್ಮವಲ್ಲ! ತನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿ ನಾನು ಬಹಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಮುಖನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ, ಮಲಿನತೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಳಮಳಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತನಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಇತರರ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಕದಡುತ್ತಾ ಅವನು ಧರ್ಮದಿಂದ, ವಿವೇಕ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಆಳಜವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ, ಧರ್ಮವು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿದೆ. ತಾನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಇರುವ ಒಂದೇ ಮಾನದಂಡವೆಂದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಮಲಿನತೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿವೆಯೇ ಎಂಬುದು. ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಳಿಯಲು ಇರುವುದು ಇದೊಂದೇ ಸರಳ ಅಳತೆಗೋಲು. ಒಮ್ಮೆ ಧರ್ಮದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ತಾನು ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ, ಪಂಗಡ ಅಥವಾ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ ಅದು ಗೌಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿರಿ

ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮವು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗಮನಿಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಗೊತ್ತಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಉದಯವಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದು ಹೇಗೆ ಅವನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಒಳಿತು ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು ಅದರಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ತನ್ನ ಉನ್ನತ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಮೈತ್ರಿ, ಕರುಣೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸದ್ಭಾವನೆ ಮುಂತಾದ

ಸದ್ಗುಣಗಳು ಅವನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ಸ್ವ-ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಗುಣಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವ-ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಿಕಾಸ ಹೊಂದಿದ ಈ ದೇಶದ ಸಂತರು ನಿಮ್ಮ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಮ್ಮೊಳಗಿನ ಸತ್ಯವನ್ನು, ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಎಂದು ಇತರರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಳಗೇ ನೋಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವ ತನಕ, ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ಅನುಭವಗಳು ಅರ್ಥವತ್ತಾಗಿವೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನೊಳಗೇ ಅನ್ವೇಶಿಸುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ನೋಡುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕಲಿತಾಗ ನಿಜವಾದ ರತ್ನವನ್ನು ಅವನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಬದುಕಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಬದುಕುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆಗ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಇದು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಮಲಿನತೆಗಳ ನರಕ ಸದೃಶ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಲು ಯಾರು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ? ಯಾರೂ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಅಭ್ಯಾಸದ ಬಲದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಇತರರನ್ನು ದುಃಖಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೋ ಮತ್ತು ತನ್ನೊಳಗೆ ನೋಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೋ ಆಗ ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರರನ್ನು ದುಃಖಕ್ಕೀಡು ಮಾಡುವ ಆತಂಕ ಮತ್ತು ತಳಮಳಗಳು ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಬೇಡವಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಮತ್ತು ಇಷ್ಟವಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ರಾಗದಿಂದ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಬರೀ ಪ್ರವಚನಗಳಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾವಣೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಋಷಿಗಳು ಅನ್ವೇಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಇಡೀ ವಿಶ್ವವನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ರಿತ್ ಅಥವಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಅವರು ಅನ್ವೇಶಿಸಿದರು. ಅವರು ಉತ್ತರಗಳಿಗಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಹುಡುಕಲಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹುಡುಕಿದರು.

ಅವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ಯಾವಾಗ ದ್ವೇಷ ಅಥವಾ ಕೋಪದ ಒಂದು ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಬೇಕು; ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು ಅಥವಾ 1-2-3-4 ಎಂದು ಎಣಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು. ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆರಾಮ ನೀಡಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇಷ್ಟ ದೇವರುಗಳ ಅಥವಾ ದೇವತೆಗಳ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಗುರುವಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಜಪಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ಕೋಪವನ್ನು ಅಥವಾ ಬಂದಿರಬಹುದಾದ ನಕಾರಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮಲಿನತೆಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ, ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಮಲಿನಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಡ ಮಾಡದೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮೂಲ ನಿಯಮವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಸತ್ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಸಹ ತಡಮಾಡದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜವಾಬಿನಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ತಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಾಗರಿಕನಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆ ದೇಶದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದರೂ, ಶಿಕ್ಷೆಯು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾನೂನಿನ ವಿಳಂಬದಿಂದಾಗಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಕಾನೂನಿನ ಕೆಲವು ತಪ್ಪುಗಳಿಂದಾಗಿ ಏನೂ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗದೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಧರ್ಮ ಯಾವುದೇ ವಿನಾಯಿತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ತಡವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಅಥವಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ಪ್ರತಿಫಲವು ತಕ್ಷಣವೇ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ, ಆಲೋಚನೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿನ ಮಲಿನತೆಯನ್ನು ತಳಮಳ ಮತ್ತು ಆತಂಕ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ನಡವಳಿಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಗೋಯಂಕಾಚಿಯವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ : ರಿಲಿಜನ್ ಮತ್ತು ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಮೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ?
ಗೋಯಂಕಾಚಿ : ಸರಿ, ರಿಲಿಜನ್ ಅನ್ನು ಹಿಂದು ರಿಲಿಜನ್, ಬುದ್ಧಿಸ್ಥ, ರಿಲಿಜನ್ ಮುಂತಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಆಗ ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದು. ಅದರ ರಿಲಿಜನ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನಿಯಮ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾದರೆ, ಆಗ ಅದು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಒಂದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. (ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ರಿಲಿಜನ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಉದಾ: ಹಿಂದು ಧರ್ಮ, ಜೈನ ಧರ್ಮ, ಬುದ್ಧ ಧರ್ಮ.ಕೆಲವರು, ಬಹುಷಃ ಧರ್ಮ ಶಬ್ದದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದವರು, ರಿಲಿಜನ್ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮತ ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.) ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ರಿಲಿಜನ್ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಎಂದು, ಪ್ರಕೃತಿಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಹೇಳುವ ಧರ್ಮ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪಾಳಿಯ ಶಬ್ದ - ಧರ್ಮವನ್ನು, ಗುರೂಜಿಯವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಂಪಾದಕ)
ಪ್ರಶ್ನೆ : ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ವಿಪಶ್ಯನದ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ?

ಗೋಯಂಕಾಚಿ : ಒಂದು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಆಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಪಶ್ಯನದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಒಂದು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ, ವಿಪಶ್ಯನವೂ ಬರೀ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.ಅದು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ವಿಪಶ್ಯವನ್ನು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. (Gracious flow of Dharama, P.21)

ವಂತಿಗೆ : ವಾರ್ಷಿಕ: ರೂ. 30, ಆಜೀವ: ರೂ. 500. ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿ.ಡಿ. ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ಹೆಸರು : 'ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ'. ಪಾವತಿಸುವ ಸ್ಥಳ: ಬೆಂಗಳೂರು. ಬ್ಯಾಂಕ್ : ಯಾವುದೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿಡಿ ಯ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ವ ವಿಳಾಸದ ಚೀಟಿ ಇಡಿ

ಮುದ್ರಕರು: ಬಿ.ಪ್ರದೀಪ ಕುಮಾರ, ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಚಂದ್ರಮತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪರವಾಗಿ. ಮುದ್ರಣ: ಐರನಿ ಅಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, 4ನೇ ತಿರುವು, ಕೆ.ಹೆಚ್.ಬಿ.ಕಾಲೋನಿ, ದಾವಣಗೆರೆ-2. ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070.

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು: ಜಿ.ಟಿ. ಗೋವಿಂದಪ್ಪ

Printed by B.Pradeep Kumar, Published by Smt. R. Chandramathi on behalf of Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust and Printed at: Airani Offset Printers, 4th Cross, K.H.B.Colony, Davangere-2 and Published at Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust, #93, 30th Cross, Banashankari 2nd Stage, Bengaluru - 70. Editor: GT. Govindappa,

ಮುದ್ರಿತ ವಿಷಯ ತೆರೆದ-ಅಂಚೆ

ಗೆ,

ಇಂದ:
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್
 #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ,
 ಬೆಂಗಳೂರು-560070.

ಒಂದು ದಿನದ ಶಿಬಿರಗಳ ಮಾಹಿತಿ

ಬೆಂಗಳೂರು: ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ 10 ರಿಂದ 4 ಗಂಟೆ, ಧಮ್ಮ ಪಘುಲ್ಲ, ಆಲೂರು. ಮೈಸೂರು: ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು 4ನೇ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9481149553, 99801005309. ಉಡುಪಿ: ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಎರಡನೇ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9980897955 / 9449773942 9481149553. ದಾವಣಗೆರೆ: ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಕೊನೆ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು: 9844245111 / 9986962762 9448588789 ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಮೂರನೇ ಭಾನುವಾರ. ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಖ್ಯೆ: 9880661506

10 ದಿನದ ಶಿಬಿರ ಆಯೋಜಿಸುವವರು ಸಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ :
 ಸಂತೋಷ ಧರ್ಮರಾಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮೊಬೈಲ್: 8762086089

10ದಿನದ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಆನ್‌ಲೈನ್ ನೋಂದಣಿ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ. ಬಳ್ಳಾರಿ: ಎ.ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ, ಮೊ.ಸಂ. 9449511217. ಬೆಳಗಾವಿ: ವೀರನಗೌಡ ವಿ.ಸಾರನಾಡಗೌಡ, ಮೊ.ಸಂ.9902657335. ದಾವಣಗೆರೆ: ಉದಯ ಶಿವಕುಮಾರ್, ಮೊ.ಸಂ. 9739314581(ಮೆಸೇಜ್ ಮಾಡಿ, ಅವರೇ ಕರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.) ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ, ಮೊ.ಸಂ.9448588789.